

Beste mensen,

Sinds de verdrijving uit het paradijs is het contact tussen God en mens verstoord. Daar lijden de mensen onder, daar lijdt ook God onder. Hoe kan de verbinding God-mens weer hersteld worden? Bidden is één van de pogingen van de mens. Je wilt met Hem in gesprek komen. Je spreekt je uit, op hoop van zegen, dat Hij je hoort en liefst ook verhoort. In de Psalmen wordt God aangeroepen en vaak wordt er gezegd: hoor naar mij (in oudere vertalingen: neig uw oor, buig met uw oor naar mij toe).

Een andere vorm is een offer, men wil iets kostbaars aan God geven, soms als dank, soms om iets speciaals te vragen. Een offer is niet zomaar een geschenkje, het mag wat kosten, in oude tijden was het vaak een dier, nu soms een financiële bijdrage. Je zou zeggen dat is een vrome daad, toenadering zoeken tot God. De eerste van wie wij horen dat hij offerde was Kaïn. Hij was landbouwer en hij offerde van zijn oogst. Na hem is een hele stoet offeraars gekomen, hij was de pionier. Er staat dat de Heer er geen acht op sloeg. Alsof God zijn toenaderingspoging afwees. Waarom staat er niet zomaar vermeldt. Zijn broer Abel offert ook, als het ware in navolging, en dat wordt wel geaccepteerd. God spreekt wel tot Kaïn, dus er is een vorm van contact: als je het goede doet, kun je je hoofd opheffen, als je dat niet doet ligt de zonde aan de deur, naar jou gaat zijn begeerte uit, jij moet er over heersen. Dat was waarschijnlijk te veel gevraagd.

De vrome Kaïn was zo teleurgesteld, hij liet de zonde over hem heersen, hij kwam tot doodslag.

Men wil zo graag vroom zijn en veel aan God geven, maar heeft God die gaven wel nodig. Gaat het niet veel meer om de wil van God te zoeken. In Psalm 50 staat, niet om uw offers zal Ik u straffen, alle wilde dieren van het woud zijn van Mij: zou Ik stierenvlees eten of bokkenbloed drinken, offer dank aan God. In Psalm 51 staat: De offers voor God zijn een gebroken geest, een verbrijzeld en verslagen hart zult U niet verachten. Het gaat niet zomaar om het offer maar om de mentaliteit die er achter zit. Men heeft in het verleden grote mooie kerken gebouwd met hoge torens om God te behagen, een toenadering tot de hemel, maar de verschillende steden concurreerden dan wel wie de hoogste toren had, de toren van Babel was misschien ook zo'n poging.

In de Bergrede (Mattheus 5: 23-24) staat dat als je wilt gaan offeren, en je broeder (naaste) heeft iets tegen je, verzoen je dan eerst met elkaar en offer dan pas. Er staat niet eens: als jij iets hebt tegen je broer, maar: als hij iets tegen jou heeft. Ik zou het nog wel willen goedmaken, maar wil hij het ook? Als dat lukt is het prachtig, maar het is niet altijd makkelijk pais en vree te houden, dat maakt het vrome offeren dan wel moeilijk. Door de eeuwen heen bleven mensen het offeren aan God en elkaar naar het leven staan combineren. Het offeren wat mensen doen blijken maar armzalige, onvolmaakte pogingen. Wat hebben mensen God te bieden, toch die verbroken geest? Dat is niet veel. Uiteindelijk is de dienst van dierenoffers opgehouden. Is het contact van God en mensen dan zo moeilijk? Er wordt ook gesproken van God die toenadering blijft zoeken, verbinding, een verbond. Er wordt over een offerdier gesproken, een Lam, Jezus wordt het Offerlam genoemd. Op wonderbaarlijke wijze heeft de hemelse Vader zijn kinderen op aarde niet opgegeven.

Een offer van de mensen blijft gebrekkig, de hoge God offert aan de mensen, Hij doet ze een kostbaar aanbod, herstel tussen hemel en aarde. De hemel is naar de aarde toe gekomen. Het aanbod, het offer komt van bovenaf: wijzen wij dat af, of slaan wij er acht op, accepteren wij het?

Een goede Sabbat gewenst,
Roel Dijk